KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 10. Lokakuu. | TOIMITTAJAT: JOHN SUNDBERG Vastaava. HUUGO NYBERG Toim. sihteeri. | 20:s vuosik. 1915.

— *Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa.* — *Hinta 1 mk. 50 penniä koko vuodelta.* —

Helsingin Sokeainkoulu 50 vuotias.

Suomessa on sokeainkouluja Helsingissä ja Kuopiossa. Lokakuun 1 p:nä oli 50 vuotta kulunut siitä kun Suomen ensimäinen sokeainkoulu alotti toimensa Helsingissä. Tämä koulu perustettiin lämminsydämisen kansanopetuksen ystävän *Uno Cygnaeus*'en toimesta. V. 1862 oli tiedusteltu yli koko maan kuinka paljon Suomessa silloin oli sokeita. Saatiin tietää, että niitä oli yli 4 tuhatta, joista nuoria, kouluijässä olevia oli 255. Silloin Uno Cygneaus huomasi, että onnettomat sokeat tarvitsevat koulun. Hän rupesi ajattelemaan sen perustamista samalla kun hän perusti Suomen kansakoulu-laitoksenkin. Hän löysi mielestään sopivan opettajan sokeille. Se oli professorin tytär Mathilda Linsén Helsingistä. Tämä oli etevä, sivistynyt ja lämminsydäminen nainen, joka koko voimallaan antautui uuteen tehtäväänsä. Hän matkusti ulkomaille v. 1863—1864 tutkimaan sokeain opetusta muissa maissa. Kotiin palattuaan alkoi hän työnsä. Lokakuun 1 p. v. 1865 sai hän vain *yhden* oppilaan aluksi. Mutta jo vuonna 1867 oli oppilaita 6. Opetus kävi ruotsinkielellä aluksi. Neiti Linsén ei elänyt kauan. Hän kuoli jo v. 1872. Hänen sijaansa tuli Helsingin sokeainkoulun johtajaksi neiti Hanna Ingman, joka oli toimessaan v. 1903 asti. Nykyään on koululla miesjohtaja, pastori Kyösti Sipilä. Alkuaikoina oli koulu pienissä, ahtaissa huoneissa. Vasta v. 1898 valmistui koululle uusi, suuri ja ajanmukainen oma talo Helsingin Eläintarhassa. Siinä toimii nyt koulun monet eri luokat ja osastot. Siellä luetaan, lauletaan, soitetaan, tehdään paljon käsitöitä, voimistel-

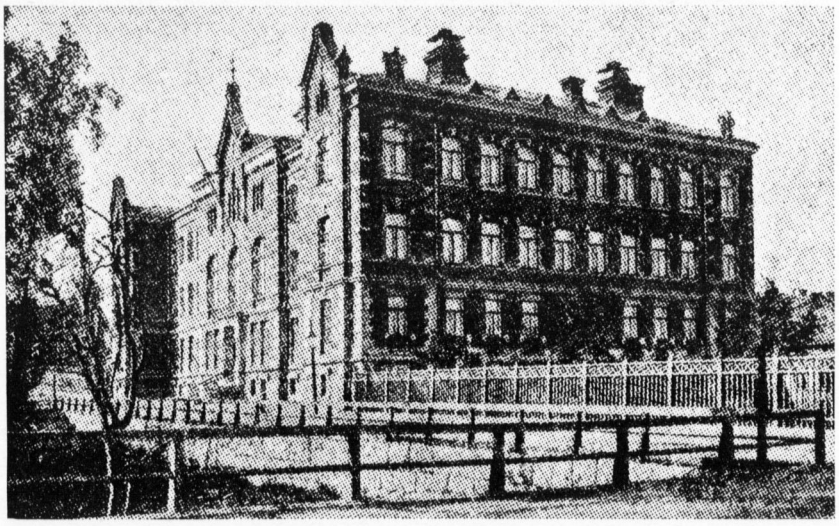

Helsingin sokeainkoulu.

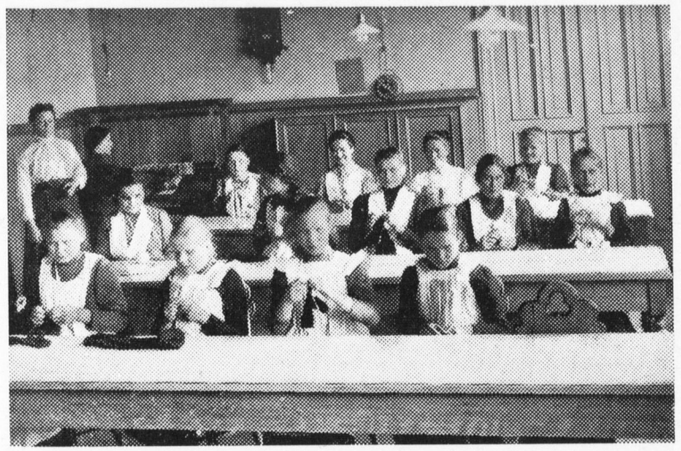

Helsingin sokeainkoulun oppilaita.

laan y. m. Koululla on myös suuri asumalaitos, jossa oppilaat saavat rauhallisen kodin ja huolellisen hoidon. Monet sadat sokeat yli Suomen muistelevat kiitollisuudella sitä onnellista, „valoisaa“ aikaa, jonka ovat saaneet viettää rakkaassa koulussaan.

Lokakuun 1 p:nä viettivät koulun entiset ja nykyiset oppilaat opettajineen muistojuhlaa koulun salissa. Ensin kävivät he laulutervehdyksellä koulun perustajan Matilda Linsénin haudalla sekä ent. johtajattaren Hanna Ingmanin luona, joka makaa sairaana. Sitten kokoonnuttiin koululle, jossa oppilaat esittivät runsaasti laulua ja soittoaja kertoivat muistelmiaan kouluajoilta. Muistopuheita pitivät koulun opettajat ja johtaja.

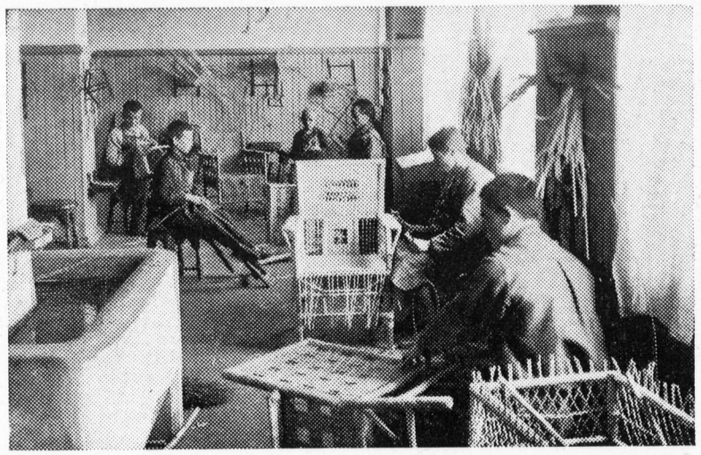

Helsingin sokeainkoulun oppilaita.

Kilpakirjoitus.

Koska määräajan kuluttua lokak. 1 päivään ainoastaan muutamia kilpakirjoituksia on meille saapunut, niin olemme päättäneet pidentää kilpailuaikaa **jouluk. 1 päivään,** jonka kuluessa kuuromykät ovat tilaisuudessa vielä lähettämään kilpakirjoituksiaan. Katsokaa tarkemmin ilmoitusta tämän lehden viime numerossa.

Kuuromykkäin Liiton Keskushallinto.

Neiti Liisi Elfving 30 vuotta kuuromykkäin opettajana.

Kurikan kuuromykkäinkoulun opettajatar, neiti Liisi Elfving on nyt ollut 30 vuotta kuuromykkäin opettajana. Sen johdosta pidettiin viime syyskuun 12 p. Kurikan koululla pieni juhla. Koulun sali oli koristettu kauniisti köynnöksillä ja kukilla. Klo 1 päivällä kokoontui koululle vieraita, neiti Elfvingin entisiä oppilaita ja muita kuuromykkiä sekä kuulevia ystäviä, yhteensä noin 70 henkeä. Vieraille tarjottiin kahvia ja muita virvokkeita. Pastori Nyman piti puheen neiti Elfvingille ja kertoi hänen työstään kuuromykkäin opettajana. Pastori mainitsi, että neiti Elfving on 30 vuoden aikana tehnyt arvokasta työtä vanhojen kuuromykkäin valistamiseksi. Hän on ollut ahkera, kärsivällinen, vakava ja nöyrä opettaja. Monet vanhat kuuromykät eri seuduilla Suomenmaata ovat neiti Elfvingille kiitollisia saamastaan opetuksesta. Ruustinna Olga Söderman tulkitsi puheen viittomakielelle. Puheen jälkeen annettiin neiti Elfvingille kaunis kahvikalusto, jonka kuulevat ystävät olivat ostaneet. Samalla ilmoitettiin, että kuuromykät olivat koonneet rahaa yhteensä 43 markkaa, jolla vastedes ostetaan neiti Elfvingille lahja. Jyväskylän kuuromykkäinkoulusta oli saapunut lahjaksi kaunista pöytäliinakangasta ja sen lisäksi onnittelukirjelmä, jonka alle kaikki koulun opettajat olivat kirjoittaneet nimensä. Onnitteluja saapui vielä muitakin, m. m. herra John Sundbergilta tuli tervehdys ja onnentoivotus. (Neiti L. Elfvingin elämäkerta on „Kuuromykkäin Lehden“ n:o 12 v. 1909, josta sen voi lukea.)

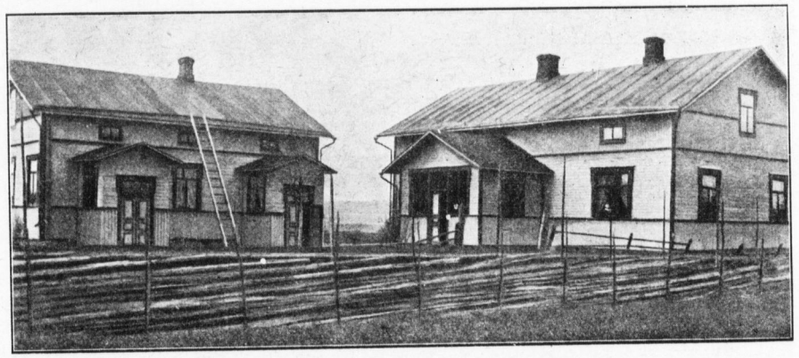

Kurikan kuuromykkäinkoulu.

Muistolle poismenneen ystäväni rouva E. Eklundin.

Vasta eilen luin Kuuromykkäin lehdestä rakkaan ystäväni, rouva Eklundin kotiin lähdöstä. Annoin suurta arvoa hänen vakavuudellensa. Hänen harras uskonnollinen mielensä painui syvälle sydämeeni. Rauha tomullensa, autuus sielullensa! „Ne, jotka toimellisesti vaeltavat tulevat suureen rauhaan ja lepäävät kammioissansa.“ Siitä on jo pitkä aika kun minun silmäni

Kurikan kuuromykkäinkoulun oppilaita.

näkivät rouva Eklundia. Ja Jumalan tahto oli se, ettemme enään yhtyneet täällä varjojen maassa. Jumalan sana lupaa kumminkin uuden ihanan jälleennäkemisen aamun ystävillensä. Taas nousee kysymys rinnastani: miksi tempasi Jumala sinut? Sinä kun olit suolana nykyajan ilmapiirissä eläville, nuorille kuuromykille, sillä kesken arki-asioita huomautit sinä aina siitä yhdestä kaikkein tarpeellisemmasta *sielun pelastuksesta* Jeesuksessa Kristuksessa nuorille kuuromykille, huolimatta saitko pilkkaa tahi kiitosta opetuksestasi. Me onnistuimme säilyttämään eri kielisinä ja monissa asioissa ikämme eroituksen vuoksi eri mielisinä — ystävyytemme eheänä siitä asti kun ensikerran tapasimme toisemme. Hiljaisuudessa hoidit lapsesi ja kotisi. Hiljaisuudessa kylvit kuuromykkien sydämiin ijäisyyden itäviä siemeniä siksi kun Mestarisi kutsui kotiin sinut, saamaan palkkasi. „Ystävä rakas, nyt nautit sä rauhaa; ei peloita myrskyt kuin maassa pauhaa.“ Kaukana, kaukana Pohjanlahden rannalla lepää maallinen majasi odottaen ylösnousemisen ihanaa aamua. Hyvästi, ystäväni, siksi kunnes saamme sanoa hyvää huomenta tuolla ylhäällä asunnoissa autuaitten.

Hulda Hipeli.

Oskari Reino 50 vuotias.

Jyväskylän kuuromykkäinkoulun opettaja *Oskari Reino* täytti lokakuun 5 p:nä 50 vuotta. Herra Reino on oikea jyväskyläläinen. Siellä hän on syntynyt ja kasvanut. Jyväskylän lyseon on hän käynyt ja Jyväskylän kuuromykkäinkouluun tuli hän opettajaksi jo koulun alkupuolella, 20 vuotta sitten. Kotikaupungissaan löysi hän siis elämäntehtävänsä ja on 20 vuotisen kuuromykkäinopettajatoimensa kuluessa ehtinyt opettaa monen monta oppilasta. Opettajana Reino on koulutyönsä ohessa ottanut osaa vanhempienkin kuuromykkien pyrintöihin. Hän on ollut m. m. Jyväskylän kuuromykkäin yhdistyksen puheenjohtajana. Ja hänen kynästään on Kuuromykkäin Lehti ja Kuuromykkäin Joulu monta hyvää kirjoitusta saanut. Hra Reino on nim. ahkera ja taitava kynän käyttäjä. Hän on ottanut tehokkaasti osaa kotikaupunkinsa sanomalehtien toimittamiseen. Nuorisoseuran työssä hän myös on kauan ollut mukana ja eläinsuojelusyhdistyksen puheenjohtajana hän toimii Jyväskylässä.

Toivotamme opettaja Reinolle paljon onnea syntymäpäivänsä johdosta. Jäämme odottamaan, että hra R. vielä paljon voi tehdä kuuromykkien opetuksen alalla ja että häneltä riittäisi aikaa ja sydäntä kuuromykkien harrastuksille koulun ulkopuolellakin. Toivomme yhä eteenkinpäin saavamme lukea kuuromykkiä hyödyttäviä ja huvittavia tuotteita hra Reinon kynästä lehtiemme palstoilla!

Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistys 10-vuotias.

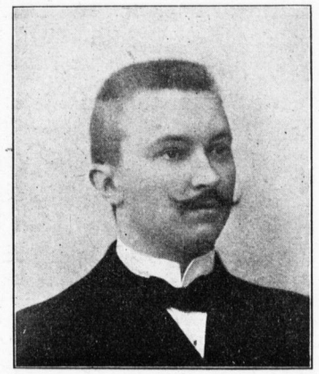

J. K. Palomaa.

Viime syysk. 20 p:nä oli merkkipäivä, sillä silloin oli kulunut 10 vuotta siitä ajasta, jolloin Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistys perustettiin. Sen johdosta koettaa allekirjoittanut kertoa lyhyesti Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistyksen synnystä ja toiminnasta 10 vuoden aikana.

Tässä maailmassa on paljon kiusauksia, joita ihmisellä ei ole helppoa välttää, vaan heidän täytyy taistella. He taistelevat hyvän ja pahan välillä. Taistelu raittiuden puolesta juoppoutta vastaan on hyvää taistelua. Raittiustaistelijat ovat perustaneet ympäri maatamme raittiusyhdistyksiä, joiden tarkoitus on: edistää raittiusasiata neuvomalla ja opettamalla yleisöä hylkäämään väkijuomat, jotka vievät ihmiset aina turmiollisuuteen.

Suomenmaassa on myöskin paljon kuuromykkiä. Heillä ei ole helppoa elää, vaan heidän täytyy myöskin taistella elämässänsä.

Toistakymmentä vuotta sitten Turussa ja myöskin muualla Suomessa oli paljon juoppoja kuuromykkiä. Tämä oli sangen ikävää ja säälittävää. Muun muassa Kuuromykkäin Auttajayhdistyksen Turun piirin toimikunta, joka sääli näitä, onnettomia väkijuomien kuuromykkäorjia, toimitti yhdistyksen toimesta erään lahjakkaan, etevän kuuromykkäjuomarin „Turva“-parantolaan Yläneelle. Siellä hän oppi vähitellen luopumaan väkijuomista. Saman toimikunnan kokouksessa, jossa tuo asia päätettiin v. 1905, luettiin opettaja J. K. Grönroosin (nykyinen Palomaa) toimikunnalle antama kirjelmä, missä kehoitettiin Auttajayhdistystä ryhtymään toimiin juoppouden ehkäisemiseksi kuuromykkien keskuudessa. Kirjelmässä muun muassa ehdotettiin, että toimikunta pyytäisi Turun Kuuromykkäin yhdistyksen puheenjohtajaa perustamaan raittiusseuran kuuromykille Turkuun. Toimikunta tietysti hyväksyi tämän ehdotuksen. Kuuromykkäin yhdistyksen silloinen puheenjohtaja maisteri Edw. Lück kutsui kaikki Turussa asuvat kuuromykät kokoukseen keskustelemaan raittiusseuran perustamisesta. Kuuromykät kokoontuivat Kuuromykkäin yhdistyksen omaan huoneustoon Horttokujan 2:sessa 20 p:nä syyskuuta v. 1905. Mukana oli myöskin muutamia kuuromykkäin opettajia. Maisteri Edw. Lückin alustuksen johdosta syntyneen vilkkaan keskustelun jälkeen päätettiin perustaa raittiusseura, jonka nimeksi päätettiin panna: Turun Kuuromykkäin raittius yhdistys. Tähän seuraan liittyi silloin 17 uutta jäsentä. Silloin päätettiin pyytää „Raittiuden Ystävien“ seuralta oikeutta saada liittyä siihen paikallisyhdistyksenä. Seuran puheenjohtajaksi valittiin opettaja J. K. Grönroos (Palomaa) ja johtokuntaan neiti E. Erich, maisteri Edw. Lück, hra E. Wilkki, rouva E. Wirtanen ja neiti M. Wikström (nykyinen rouva Wikstedt). Näin syntyi tämä raittiusyhdistys ja tämä pieni kylvetty siemen on kasvanut suureksi, toimien täsmällisesti 10 vuotta.

Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistys, jonka syntysanat lausuttiin Kuuromykkäin Auttajayhdistyksen Turun piirin toimikunnan kokouksessa, liittyi taistelijain riveihin. Sen tunnus-

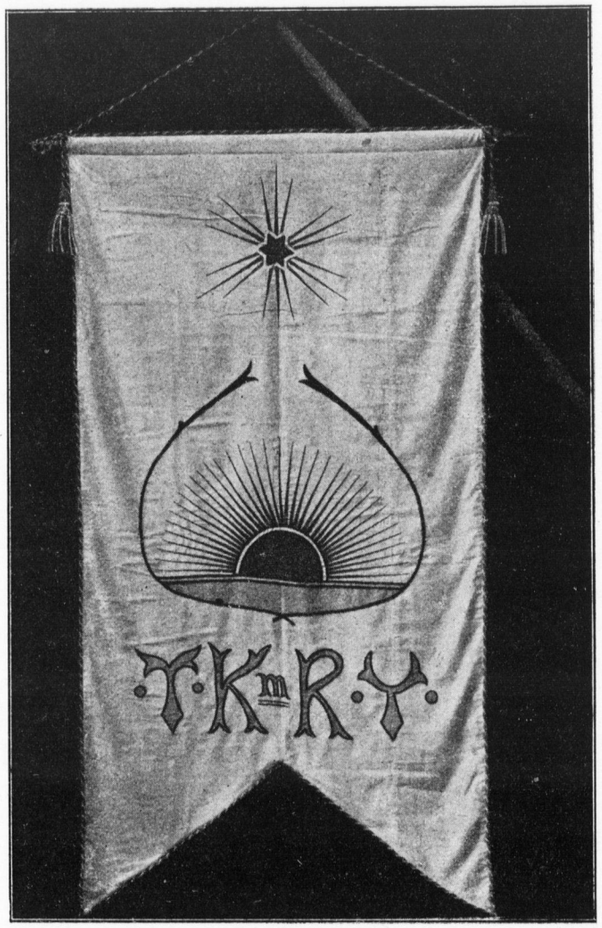

Turun km. raittiusseuran lippu.

lauseena on ollut : „Suomen kuuromykät raittiiksi.“ Tämä kaunis tunnuslause onkin toteutumaisillaan, sillä raittiusyhdistyksen työ on ulottunut niin pitkälle, että Suomessa on nykyään paljon raittiita kuuromykkiä.

Turun Kuuromykkäin raittiusyhdistyksen toimesta on pidetty paljon opettavaisia raittiusesitelmiä raittiusopetusvälineiden avulla kuuromykille ei ainoastaan Turussa, vaan myöskin ympäri Suomea. T. K. R. Y. on pitänyt säännöllisesti joka kuukausi raittiusiltamia, joiden ohjelmissa on ollut esitelmiä raittiudesta ja juoppouden kurjuudesta, raittiuskertomuksia, raittiussatuja, kuvaelmia ja näytelmäkappaleita, joiden kautta on paljon vaikutettu kuuromykkiin. T. K. R. Y:sen toimesta on lähetetty raittiuspuhujia melkein joka vuosi muualle esitelmöimään raittiudesta kuuromykille. 10 vuoden kuluessa on pidetty raittiusesitelmiä kuuromykille seuraavissa paikoissa: Tampereella, Salossa, Tyrväällä, Loimaalla, Porissa, Vaasassa, Forssassa, Alavuudella, Huittisissa, Viipurissa, Lappeenrannassa, Pöytyällä, Kokemäellä, Hausjärvellä, Hollolassa, Iitissa, Valkealassa, Luumäellä, Kotkassa, Sortavalassa, Helsingissä, Lahdessa, Lapualla, Kurikassa, Inkeroisissa ja Riihimäellä. Raittiuspuhujina ovat esiintyneet opettaja J. K. Palomaa, maisteri Edw. Lück, opettaja E. Vilkki ja kuuromykät: rouva E. Virtanen, hrat F. Talvikoski ja A. Vilkki, sekä allekirjoittanut.

Neiti E. Erichille, maisteri E. Lückille, opettaja E. Wilkille, ja hra F. Talvikoskelle, jotka ovat muuttaneet paikkakunnalta, pyydän T. K. R. Y:sen puolesta lausua sydämelliset kiitokset heidän työstänsä yhdistyksen hyväksi.

T. K. R. Y:sen puheenjohtajana on ollut opettaja hra J. K. Palomaa koko ajan perustamisesta tähän asti. Hänellä on ollut hyvä halu tehdä työtä raittiusasiain hyväksi. T. K. R. Y. on toiminut aina hänen johdollansa. Sydämellinen kiitos hänelle kauniista, uupumattomasta työstänsä kuuromykkäin hyödyksi ja kunniaksi ja hän jatkakoon samaa kallisarvoisaa työtä isänmaan kunniaksi!

T. K. R. Y:sen jäsenluku on lisääntynyt joka vuosi ja nykyään se on 75. T. K. R. Y:sellä on ollut myöskin alusta alkaen raittiuskirjasto, josta jäsenet lainaavat luettavaksi kirjoja.

T. K. R. Y. on saanut joka vuosi avustuksia raittiusasiain edistämiseksi Turun Säästöpankin voittovaroista 100—150 mk., Kuuromykkäin auttajayhdistyksen Turun piirin toimikunnalta 50—100 mk. ja sen lisäksi on saatu myöskin Suomen Kuuromykkäin Liitolta, Turun, Tampereen ja Porin valtuustolta raha-apua. Näillä apurahoilla on yhdistys voinut tehdä paljon ja laajasti työtä Suomen kuuromykkien hyväksi.

10 vuotiskautena on puheenjohtajana ollut hra J. K. Palomaa.

Varapuheenjohtajina ovat olleet 1905—1910 neiti E. Erich; 1911—1913 herra A. Vilkki; 1914— E. Savisaari.

Sihteereinä ovat olleet 1905—1907 hra E. Vilkki; 1908 hra J. K. Palomaa; 1909— E. Savisaari.

Rahastonhoitajina ovat olleet 1905—1911 rouva E. Virtanen; 1912— hra J. K. Palomaa.

Eläköön ja kasvakoon Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistys edelleenkin Suomen kuuromykkien hyödyksi ja isänmaamme kunniaksi!

Turussa Lokakuulla 1915.

E. Savisaari.

Vanhain päivä.

Kuuromykkäin kokouksessa Vaasassa v. 1914 päätettiin, että *Pyhäin miesten päivänä* pidetään vanhojen kuuromykkien päivää joka vuosi koko Suomessa. Viime vuonna pidettiin ensi kerran vanhojen kuuromykkien päivää. Silloin koottiin rahaa Åvikin vanhojen kuuromykkänaisten kodin hyväksi. Silloin saatiin niin paljon rahaa ja tavaraa, että koko pieni koti saatiin valmiiksi, vieläpä jäi vähän ylikin varoja, joilla nyt vuoden kuluessa on ostettu ruokaa y. m. Mutta — kaikki kuuromykät tietävät, että nykyään on maassamme hyvin kallis aika. Jauhot maksavat enenmmän kuin ennen, samoin liha, voi, maito, kahvit, sokeri y. m. Kaikki on kalliimpaa kuin ennen. Tarvitsemme siis enemmän rahaa vanhojen kuuromykkänaisten kodin hyväksi.

Sendähen muistutamme taas kaikkia kuuromykkäin yhdistyksiä ja yksityisiä kuuromykkiä, heidän opettajiaan ja ystäviään, että tänä vuonna taas pidetään *vanhojen kuuromykkäin päivä marraskuun 7:nä päivänä eli Pyhäin miesten päivänä*, jolloin kerätään varoja Åvikin vanhain kodille. Siellä tarvitaan rahaa, jolla ostetaan ruokaa, puita y. m. Ja kodin vanhukset tarvitsevat lankaa, josta kutovat sukkia ja lapasia myytäviksi, he tarvitsevat kangasta saadakseen lämpimiä hameita ja puseroita talveksi, kenkiä ja tohvelia jouluksi y. m. Toivomme siis että kuuromykkäin yhdistykset toimeenpanee iltamia, myyjäisiä, rahankeräyksiä y. m. Pyhäin miesten päivänä tähän tarkotukseen. Myöskin voivat yhdistykset ja kuuromykät lähettää valmistamiaan töitä myytäviksi Helsingin kuuromykkäin yhdistyksen myyjäisissä jouluk. 2:na p:nä. Tavarat lähetetään allekirjoittaneelle.

Kuuromykkäinkoulujen oppilasten yhdistyksetkin voisivat tottua uhraamaan 10 pennisiänsä vanhojen kodin hyväksi.

Helsinki 23. 9. 1915.

John Sundberg.
Puistokatu 9.

Tietoja kotimaasta.

Vihitty. Avioliittoon vihittiin Riihimäellä toukokuun 4 p:nä v. 1915 Maria Mähönen Hartolasta ja Juho August Lassila Hattulasta.

Viipurista. Viipurin km-yhdistys on muuttanut taas uuteen paikkaan Pajakatu N:o 2. Yhdistyksen työ on pantu alulle kesälevon jälkeen. Ompeluseura työskentelee ahkerasti, se aikoo pitää myyjäiset ennen joulua. Viipuriin on äskettäin muuttanut useita uusia kuuromykkiä eri paikkakunnilta työtä saamaan. Työtä ovat he siellä saaneetkin mutta kun kaikki elintarpeet maksavat siellä kovin paljon, niin ei siellä paljon voi säästää eikä ansaita. Syyskuulla oli past. Nyberg muutamia päiviä Viipurissa.

Myyjäiset. Åvik'in vanhainkodin hyväksi toimii Helsingin km-yhdistys joulukuun 2 p:nä.

»Heffata»-yhdistys Huittisissa on saanut oman huoneuston, jossa on 1 iso sali, 2 kamaria, keittiö, etehinen ja lasikuisti, sekä kellari, navetta, puutarha- ja perunamaa. Huoneusto on vuokramaalla. Vuokra aika kestää 50 vuotta ja vuokraa maksetaan 25 mk. vuodessa. Saliin hankitaan kuuromykkain valmistamat penkit ja akkunaverhot. Toinen kamari sisustetaan makuusuojaksi pitkämatkaisille kuuromykille, jotka tulevat kokouksiin. Toisessa kamarissa asuu vahtimestari. Lauvantaisin pidetään neuloma- ja veistoseuroja. Silloin on kirjastokin avoinna. Huoneuston korjaamiseksi ja puutarhan muokkaamiseksi pidetään „talkoot“. „Heffata“-yhdistykseen on liittynyt 45 jäsentä Kiikasta, Tyrväältä, Huittisista, Lavialta, Keikyältä, Karkusta, Kokemäeltä ja Punkalaitumelta.

Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistyksen 10-vuotis muistojuhla pidettiin viime syysk. 26 p:nä. Kuuromykkäin yhdistyksen huoneustossa. Vaikean tilanteen vallitessa ei juhlaan voitu kutsua vieraita muualta, vaan juhla oli yksinkertainen ainoastaan Turussa asuville kuuromykille. Sali oli juhlallisesti koristettu. Juhlaan saapui vähä yli 50 henkeä. Ohjelma alkoi tervehdyspuheella, jonka jälkeen tarjottiin kaikille

kahvia leipineen. E. Savisaari piti puheen Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistyksen synnystä ja toiminnasta 10 vuoden aikana. Hrat A. Vilkki ja H. Hytönen selostivat yhdistyksen tarkoituksesta ja sen vaikutuksesta kuuromykkiin. Vielä kahvia juotuaan ja puhe lipusta pidettyään paljastettiin neiti W. Kyllösen ompelema Taiteilija S. Angervon piirtämän luonnoksen mukaan yhdistyksen oma uusi lippu kaikkien nähtäviksi. Esitettiin yksinkertainen mutta opettavainen kuvaelma „Laupias". Onnistunut juhla päättyi „Maamme" laululla.

Muistojuhla. Rouva Elise Eklund-vainajan lapset olivat kutsuneet Helsingin kuuromykät muistojuhlaan äitivainajansa kuoleman johdosta. Juhla pidettiin Helsingin km-yhdistyksen huoneustossa 20 p. syyskuuta. Koristettu sali oli täynnä kuuromykkiä. Hra J. Sundberg piti muistopuheen, jossa hän kertoi kuinka uskovainen, ahkera ja hyvä ihminen rouva E-vainaja oli. Puhuja kehotti kaikkia km. pitämään mielessään vainajan esimerkiksi kelpaavaa olentoa. Neiti Tyra Eklund luki rouva Elma Ignatius'en kirjeen km:lle Kaikille läsnäolijoille tarjoiltiin kahvia. Vainajan muistoksi pitivät vielä puheita rouva O. Stadius, neiti M. Sihvola ja hra A. Norstedt.

Lastentarha kuuromykkälapsille on taas avattu syysk. 20 p. Helsingissä. Oppilaita on 11, joista 3 on ruotsinkielisistä kodeista. Opettajana toimii rouva Naema Takala. Lastentarhan yhteydessä on lastenkoti, jossa on 5 lasta. Johtajattarena siinä on neiti S. Kontio, joka on lastentarhaopettajaseminaarin läpikäynyt.

Tampereen ja ympäristön Kuuromykille pidetään jumalanpalvelus ja H. ehtoollinen sunnuntaina lokakuun 31 päivä. Kokoonnutaan edellisenä lauvantaina kello 6 i. p. Tampereen km-yhdistyksen huoneustossa.

Uusi kirjanen. Suomen Kuuromykkäin Liiton julkaisuna n:o 2 on ilmestynyt *Juhana Huss'in* elämäkerta, jonka on kirjoittanut neiti Naema Helsingius. Kirjanen maksaa 5 penniä kappale. 100 kappaletta maksaa 3 mk. ja 50 kappaletta 2 mk. Tilauksia otetaan vastaan *Kuuromykkäin Liiton Toimistossa* Rikardinkatu 2, Helsinki.

Kuuromykkäin Joulu. Kuuromykkäin oma Joululehti ilmestyy taas tänä vuonna jouluksi runsaasti kuvitettuna ja sisältörikkaana. Otamme vastaan vielä muutamia sopivia kirjoituksia. Ruvetkaa keräämään tilaajia jo ajoissa. Lehden hinta on sama kuin ennenkin 50 penniä. Lehti myydään Åvik'ssa sijaitsevan vanhojen kuuromykkänaisten kodin hyväksi.

Kymmenottelussa. Schoulzin kiertokilvestä pidettiin seitsemännet urheilukilpailut syyskuun 11, 12 ja 19 p:nä Eläintarhan urheilukentällä. Tässä alempana seuraa kolmen parhaimman kilpailijan tulokset jokaisessa urheilulajissa:

Kuulantyöntö: Blomberg 7.84 + 10.20 = 18.04 m, Grönroos 7.52 + 9.62 = 17.14 m, Vuokko 6.40 + 8.00 = 14.40 m.

Kiekonheitto: Blomberg 21,73 + 29.89 = 51.68 m, Grönroos 23.76 + 27.50 = 51.26 m, Wetzell 16.05 + 18.90 = 34.95 m.

Keihäänheitto: Blomberg 28.73 + 39.85 = 68.58 m, Wetzell 20.80 + 32,57 = 53.37 m, Grönroos 20.63 + 28.55 = 49.18 m.

Korkeushyppy: Blomberg 1.45 m, Wetzell 1.33 Vuokko 1.30 m.

Pituushyppy: Blomberg 4.88 m, Vuokko 4.78 m, Mattila 4.41 m.

Seiväshyppy: Blomberg ja Crönroos 2.40 m, Wetzell 2.20 m, Salomaa 2.10 m.

Kolmiloikkaus: Blomberg 10.66 m, Grönroos 9.90 m, Vuokko 9. 65 m.

100 m. juoksu: Blomberg 12.6 sek., Vuokko 13 sek., Mattila 13,1 sek.

400 m. juoksu: Blomberg 59.6 sek., Vuokko ja Mattila 63 sek., Rosenberg 66.2 sek.

1,500 m. juoksu: Blomberg 4 min. 54 sek., Mattila 5 min. 9 sek., Vuokko 5 min. 27 sek.

Kymmenottelun voitti neljännen kerran I. Blomberg 669.07 pisteellä, niinkuin on totuttu odottamaankin hänestä ja ei olekkan kilpailijoiden joukossa hänen vertaistansa tällä alalla. Tämä voittaja on näet ilahuttavasti edistynyt. Etenkin saavutti hän parempia ennätyksiä keihäänheitossa ja 1,500 m juoksussa. Toisena oli A. Grönroos 576.68 pist., kolmantena O. Wetzell 539.54 pist., neljäntenä S. Vuokko 501.04 pist., viidentenä F. Mattila 474.07 pist., kuudentena V. Salomaa 473.91 pist. ja seitsemäntenä V. Rosenberg 462.97 pist. On ihme, että seuramme seiväshyppytulos on pysynyt entisellään 230—240 cm. paikkeilla. Paitsi sitä, että O. Tuomola hyppäsi seipään avulla 262 cm. neljä vuotta sitten. Kolme kymmenottelijoista tuskin ollenkaan ovat harjoitelleet tätä monipuolista ja hauskaa hyppyä, vaan ovat kokeilleet sitä kilpailupäivänään niinkuin leikin vuoksi. Kiertokilven 3:nessa säännössä kielletään: sellainen, joka ei ole valmistautunut kilpailukuntoon, älköön ottako osaa urheilukilpailuun. Seiväshyppyä on harjoitettava paljon, sillä sen taito ei ole opittu päivässä eikä parissa. Näin urheiluoppaassa erään neuvon: „Seiväshyppääjän on muutoin harjoitettava pikajuoksua, korkeushyppyä, telinevoimistelua varsinkin nojapuilla, hiihtoa ja mäenlaskua". Nyt jäämme odottamaan parempia ennätyksiä tässä arvokkaassa urheilulajissa, jossa joku meistä suorittaa päättäväisesti ainakin 250 cm hyppäyksen ensi vuonna. Myös muistutan jokaista kuuromykkäurheilijaa siitä, että pohjoismaitten km:äin urheilukilpailuohjelmassa on m. m. seiväshyppyä. Norjalaiset km:t kuulemma pääsevät 280 sentimetristä, mutta meikäläiset ovat aivan takapajulla heistä. Emmekö näyttäisi heille suomalaista sisuamme!

Helsinki 1915. K. F. Puromiehen Kirjapaino O.-Y.